

In vendar živijo v našem trgu sami čvrsti Slovenci. Neke žalostne prikazni ne morem zamolčati. Pri nas so neki možje, ki rajši govorijo nemški, kakor slovenski, čeravno jih nemščina po jeziku tolče, da se Bogu vsmili. Opuštimo to in spoštujmo jezik, ki ga nas je mati učila. Ne kvarimo si svojega dobrega imena. Naš trg je znan daleč okoli kot čvrsti narodni trg! Nekaj še bi rad povedal. Zdaj nabirajo naš velečastiti gospod župnik denar za Mohorjevo društvo. Malo, jako malo nas je zapisanih v koledarji. Še enkrat toliko bi nas lahko bilo. Tržani, delajmo na to, da nas letos dosti na novo pristopi. Sosed prigovarjaj sosedu in šlo bode. Za jeden goldinar šest lepih knjig, kaj še čemo več! Vse za vero, cesarja in domovino!

Od sv. Lovrenca v slov. gor. (Zadušnice)
Kakor vsakega zavednega Avstrijanca je tudi nas v tej tihi dolini iznenadil in pretresel glas o prezgodnji in nesrečni smrti vse obče, tudi izvan avstrijskih mej priljubljenega cesarjeviča Rudolfa. V znak žalovanja se je dne 6. t. m. od 11. do 12. ure z vsemi zvoni zvonilo in 9. smo obhajali zadušnice, prečastni gospod župnik pa so služili črno sveto mešo, pri kateri se je učiteljstvo s svojo šolsko mladino posebno izkazalo vsled izbornega petja in potem je bilo „libera.“ Omenjene svečanosti vdeležili so se vsi naši stani, krajni šolski svet, vsa občinska zastopstva c. k. poštni urad in izredno mnogoštevilno ljudstvo. Gotovo so se iz vseh src vzdigale najiskrenejše molitve s preponižno prošnjo, naj premili vsega mogočni Vladar nam milostno ohrani sedanjega premilega in predobrotljivega vladarja krepkega še mnogo mnogo let na srečo, blagor in ponos nam premile Avstrije. Tudi ne moremo zamolčati, da je naš krajni šolski svet razvun druge svečanosti za daljši spomin 40 letnice cesarjeve omislil naši šoli prekrasno podobo Njih veličanstva. i.

Od Ščavnice. (Škric, ne stric!) Res, hvalevredna in srečna občina, katera ima samostalnega, vestnega in nepristranskega župana, ter ji ni treba biti pod jerobstvom, ali žal, pri nas na Ščavnici se godi nasprotno. Novizvoljen odbor je imel takrat največje žaupanje v osebo zdajnega gosp. predstojnika M. Št.; ali ta mu je k malu po volitvi kremplje pokazal ter si je svojevoljno vzel škrica, možiceljna, sem gor iz Drvanje, M. T. in ta občino strahuje in komandira v sramoto župana samega, kakor tudi vseh občinarjev, kakor da bi se res pri nas tu ne našel človek, več pisaneja itd. Ta škric je bil nedavno sam župan na Drvanji in zdaj vprašamo, zakaj ni več tam vsaj še v občinskem odboru, saj ima vse §§. in postave v mezincu? Pa ne le, da strahuje temveč on zna dobro na „zvijačo“ —, je hitrih nog ter stika od trga v trg k vsevedežem, da tako z novimi zvijačami tudi tukajšnje posestnike k raznim tožbam huj-

ska in ščuje ter tako mir in zastopnost med sosedi in prijatelji moti in kali. Kaj, kdor ni kje drugje za rabo, ali bi moral pri nas biti? — Že ne! Dobro, da imamo nove volitve pred vratmi; bomo si na vsak način stvar predru-gačili in popravili ter si takega župana poiskali, kateremu ne bo potrebno mašetarja ter se ne bode le po „glažekih“ — ravnal.

Iz Slovenjega Gradca. (Razglas.) Tudi na oglih našega mesta pribita je bila tiskana zahvala našega cesarja vsem narodom za izkazano sočutje o priliki smrti cesarjeviča Rudolfa. — Odrezana pa je bila slovenska in prilepljena le nemška polovica; od namestnikovega imena: „Kübeck“, ki je bilo tiskano deloma pod nemški, deloma pod slovenski tekst, bere se zdaj le: „eck“. Gotovo je to predrzno in samovoljno ravnanje, ki ne ugaja blagemu namenu cesarja, kateri se je hotel zahvaliti tudi Slovincu, ne samo Nemcu. Obžalujemo moža, naj je kdor si bodi, da ni mogel svojega sovraštva do Slovencev zatajiti o tej priložnosti, ko še vsi narodi žalujejo s svojim cesarjem. Mislimo, da tudi pošteni Nemci ne morejo pohvaliti ni odobriti takega postopanja. Slovenci spoznajte svoje prijatelje! *)

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V nedeljo so bile na Dunaji v treh cerkvah slovesne sv. maše za najvišjo cesarsko rodbino. Pri njih so bili udje cesarske rodbine, kar jih biva sedaj na Dunaji in ogromno število pobožnega ljudstva. Tako sa kaže kat. ljudstvo svojo ljubezen do Nj. veličanstva. — V drž. zboru je obveljal načrt postavle gledé skladišč blizu brez vsake, večje spremembe. — Štajarski dež. šolski svet v Gradci je imel lani 22 sej ter je razpravljal v njih 8707 reči gledé raznih šol. To število je sicer veliko, a ne upamo si reči, da je na naših šolah za veliko bolje vsled njih. — Ogleda mrličev ni že Bog zna, kaka imenitna oseba, vendar pa se pulijo na Koroškem možje za tako službo, posebno če jo ima doslej kak Slovenec v rokah, najde se hitro kak nemškutarček, da pokaže v kakih liberalnih novinah na-nj, češ, da mož ni za tako službo. Samo po sebi je razumeje da pobere „D. W.“ v Celji tako novico ter jo prinese še toplo pred svoje bralce. — Nekdanji c. kr. okr. glavar v Litiji na Kranjskem, vit. Fränzel-Vestenek, postal je tajnik pri trgovinski zbornici v Solnemgradu. Nemškutarija ne drži dolgo in pusti človeka prej ali slej v — blatu. Prav je tako. — Ljudska posojilnica v Gorici ni velika, vendar pa je imela lani za 64.366 gold. 45 kr. prometa.

*) Kakor se nam poroča, izpreobrnil je c. kr. okr. glavar „Nemce“ v Slov. Gradci ter so potlej lepo nemške in slovenske besede prilepili na oglih. Ured.

Kakor se razvidi iz računa, pomoči je dobilo od nje veliko, pa manjših posestnikov. To je tudi namen enacih društev. — V Trstu name-ravajo neko razstavo, pri nas še doslej ni bilo enake, — razstavo lepih žensk. Ljubi Bog, na zadnje še dobimo kje v kakem liberalnem mestu tudi sejem za ženske! — Cesaričinja-udova, nadvojvodinja Štefaniya se je naselila za nekaj časa v Miramari pri Trstu. — Podžupan v Zagrebu je Milan Stanković dobil je pa samo 7 glasov večine in je torej vidno, da mož nima posebno veliko zaupanja v mestnem zastopu. — V večih ogerskih mestih so imele te dni trbore zoper novo vojaško postavo. Naj-nespametnije obnašajo pa se v Budimpeštu. V nedeljo je bil ondi nek obhod, pri katerem je bilo kacic 30.000 ljudi. Podoba pa je bila tega obhoda bolj za „fašenk“, kakor pa za resne ljudi. — Nadzornik c. kr. pehote postane, kakor se čuje, poveljnik v Lvovem, fzm. princ Würtemberški. Princ je bival dalj časa na Ptui in je na glasu izvrstnega generala.

Vunanje države. Sv. Oče so v slovesnem nagovoru obsodili nemire v Rimu a tudi pokazali, zakaj da je prišlo do njih. Kjer se ne časti Sin božji, tam naj ne išče človek sreče! Iz Rima se širijo nemiri že dalje po celi Italiji in vlada ne zna pomoči zoper nje. To lahko, mar ni Italija, kar je postala, postala vsled ustaj, nemirov, ropov? — Kar se je že dolgo govorilo, to se je v Parizu izgodilo: Floquet in tov. so padli, to je, niso več ministri in predsednik drž. zbora, Meline, sestavlja sedaj novo ministerstvo. Pri tem mu pa hodi težko, kajti nič ne dobi pravih mož za to. Največje veselje ima v tem pač general Boulanger, kajti za eno stopinjo je bližje svoji diktaturi ali kar je tisto, ne bode več dolgo, da preide vsa oblast v njegove roke. — V Belgiji so se razprli katoliški poslanci za voljo učiteljev. Takih je prejšnja liberalna vlada veliko déla iz službe, sedanja, katoliška pa še jih ni vzprejela na novo v službe. To pa nekaterim poslancem ni po volji in jeli so tirjati to od vlade ali ta pravi, da nima mesta za-nje. No upamo, da se še razpor vleže, predno napravi večjo škodo celi katol. stranki. — V Nemčiji se čedalje bolj sliši, da išče cesar naslednika knezu Bismarcku. Ta bi pač najraje izročil kedaj svojo službo sinu, grofu Herbertu ali cesarju ne ugaja to, marveč misli na generala Waldersee. — Ruski minister za notranje zadeve, grof Tolstoj boleha ter odstopi brž ko ne v malih dneh. Njegov naslednik bode grof Manasein. Naprednjaki t. j. liberalci pa se bojé tega moža, ne zna se prav, zakaj tako. — V Rumuniji, naši sosedí na vzhodnih mejah, čejo ministra Bratiano in tov. déti na tožnjo klop. Nam ni prav jasno, kak greh da imajo gg. ministri na svoji vesti. — Iz Bolgarije ni posebnih poročil, pač pa iz

Srbije. Kralj Milan namreč misli na kronanje v vsej resnici ter upa, da si pridobi z njim ljudstvo bolj, kakor z novo ustavo. Za le-to se skorej nihče ne izmeni več in vendar je na vse pretege liberalna. — Črnogorski knez Nikita obiskuje sedaj razna mesta svoje knežvine, spomladi pa pride bojda za dalje časa na Dunaj. — V Hartfordu, v severni Ameriki, je razaeslo neko gostilno, ki je bila 5 nadstropij visoka; veliko ljudi je zasulo in težko, če so še koga živega izrekli. — Misijonarjev, ki so jih Arabci v Zanzibaru vjeli, niso še izpustili. Razven denarja bi Arabci še radi vse ladije nazaj, ki so jim jih Nemci odvzeli. To pa se ve, da ni mogoče.

Za poduk in kratek čas.

Božična zvezda.

(Resnična dogodba.)

(Dalje.)

VI.

V poletju l. 1876 sem bil v Braziliji, o Imperio da Santa Cruz, tako se razprostrano in bogato cesarstvo imenuje. Potujem po Paragvaji in pridem v mesto Cuitabo, broječe kakih 5000 ljudi. Bil sem marljiv, vendar ne ostajem v mestu, nego potujem po raznih krajih. Učil sem se bogato in lepo deželo spoznavati. Prebivalci so Braziljanci, Nemci in Afrikanci, — beli, žolti in črni.

Leto je zopet prineslo sv. noč.

Seznanil sem se z nekim nemškim slikarjem, z ljubeznjivim in olikanim mladim možem, ki je tukajšnje čuda lepe cvetlice slikal in prišel ob praznikih sem.

Ko ga vprašam, kako namerjava praznovati sv. Božič, mi odgovori: ako bi mu hotel pripomagati, da napravi malo „razstavo“ namreč rojstvo Jezuško, ker upa mnogo obiskovalcev.

Obljubim mlademu slikarju pomoč pri njegovem podjetju. Hvaležno jo je vzprejel. Slikal je rojstvo Kristusovo po Korneliju, kar smo porabili.

V mestu se je nahajal zapuščen Jezuitski kolegij in zraven romantska cerkvice. Priležnišega prostora za naš čin bi ne mogli hitro najti. Nad vratmi smo napravili napis: „Exposicio do Natal“. Znotraj smo postavili drevored iz palm in ananasa ter olepotičili s papirjem. Lep beli pesek je moral pokrivati pot v drevoredu. Na koncu drevoreda smo napravili olepotičen okvir, v čijem so bile podobe predstavljajoče rojstvo Jezuško. Zraven uredimo razsvitljava iz 50 lučic in raztresemo cvetlic.

Sv. večer se bližuje. Prvi obiskovalci naše razstave so tu. Pri vходу palmskega drevoreda je stala miza s pušico. S slikarjem sva sedela